

Nya och trefliga julklappsrim att användas i nödens stund

Rubenson, Olof,

81 Az Br.

RUBENSON, SIGURD OLOF

Detta är
Saml.
(Bv)

Julmuntrationsböcker. N:o 5.

NYA OCH TREFLIGA
JULKLAPPSRIM

ATT ANVÄNDAS I NÖDENS STUND.

När förgäfves du geniet gnuggat,
samma tankar om och om du tuggat
utan att ett rim få tag uti;
då jag kommer, hjälper dig att skämta,
låter dig ur mig idéer hemta.
Köp mig blott: du nöjd med mig skall bli!

STOCKHOLM.
ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

Pris: 25 öre.

1888

NYA OCH TREFLIGA

JULKLAPPSRIM

ATT ANVÄNDAS I NÖDENS STUND.

af
J. O. Rubenson

När förgäfves du geniet gnuggat,
samma tankar om och om du tuggat
utan att ett rim få tag uti;
då jag kommer, hjälper dig att skämta,
låter dig ur mig idéer henta.
Köp mig blott: du nöjd med mig skall bli!

STOCKHOLM.

ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

STOCKHOLM

STOCKHOLM.

ALB. BONNIERS BOKTRYCKERI 1888.

1. I allmänhet.

Små englar sväfva nu till oss ner,
och hvarje engel en gåfva ger,
dock hjälper det ej att begära!
At somliga skänka de glans och prakt
och rikdom och framgång och ära!
At andra helsa och sinnesfrid,
ty nu är julens välsignade tid!

Och hvad som engeln en gifvit har,
det får man se i kommande dar...
om himmeln blir klar eller kulen! —
Men äfven vi, menniskor, bruka ju
dela ut presenter till julen!
Från mig kommer denna — en bland de små —
må af din engel en bättre du få!

* * *

På granen glimma ljusen,
dess glans vi knappast tåla —
och alla läppar småle,
och alla ögon stråla!

Alla sitta i spänning,
alla undra och vänta.
O, den som ändå finge
litet i korgen glänta!

Visst är det svårt att sitta
på stolen still och bida,
och se, hur gåfvor skänkas
åt grannen vid ens sida...

Dock väntas ej för länge
på något godt — eller hur?
Blott tålmod — och genast
så blir det din egen tur!

Nu gäller det i blinken
att pappershöljet bryta...
Tack, tack! Ar du belåten?
Annars så får du byta!

* * *

Nu i kvällens glada timma,
när som juleljusen glimma,
stek och fisk och sötgröt imma,
och de muntra barnen stimma
samt vid punschens ljufva dimma
tårar i hvart öga simma —
nu må äfven du förnimma,
hur man julklappsvers kan rimma!

* * *

Julafton, det är barnens fest,
ty barnen älskade Han mest!

Ett litet barn ännu du är —
och denna skänk Han dig beskär!

Från synd och sorg du må gå fri
och städs ett litet barn förbli!

* * *

Ja, ja, min vän! I dessa tider
kan ingen dyrbar skänk bestås —
men om du tycker det ej passar,
hos — — det bytas fås!

2. Från fästman till fästmö.

Jag sagt jag eger ej skatter,
ej något gods och gull,
du sagt du håller utaf mig
ändå — för min egen skull!

Ack, tungt det är att ej kunna
ge dig hvad bättre är...
Blott en enda liten gåfva
åt den, som man håller kär!...

Och icke kan känslan tolkas,
hvaraf min själ är full...
men nog tycker du om gåfvan
ändå — för min egen skull!

* * *

Hvad kommer nu, säg ut, säg ut?
Tyst der vid bordet, vackert lyss —
ännu är icke korgen slut,
nej, många gåfvor finnas än,
och denna får min egen vän —
nu ger du väl mig strax en kyss?...

* * *

Ett enkelt smycke jag ger dig
och ber, att hvar dag du det bär —
som ett bevis, när jag ser dig,
att du ständigt håller mig kär!

3. Från man till hustru.

Min snälla hustru! Du, som har till vana
att genast alla mina tankar ana,
att gissa allt, som trötta sinnet rymmer,
och utan tvekan dela mitt bekymmer —
för första gång du sjelf mig ledsen gjort! . . .

Ty jag har tänkt och grubblat nätter, dagar,
på hvad som allra mest min vän behagar . . .
men ingen visshet har ändå jag vunnit,
jag vet ej, om det rätta jag har funnit!
I annat fall — förlåt! Nu öppna fort . . .

* * *

Min kära, lilla gumma,
ej är det värdt att brumma
för att åt dig en klapp jag ville ge!
En enkel gåfva bara,
som kan till nytta vara,
ej något dyrbart alls ska' du få se!

* * *

Frun ville *inga* presenter ha!

Jo, jo, det låter nog mycket bra
att säga så der, förstås.

Men tänk, om hon också inga fick,
då undrar jag hvart humöret gick...

Hvem som så elak vara kan
och skrifva så här — gudnås,
hvem skulle det vara om icke — din man!

4. Från föräldrar till barn.

Du suttit flitig öfver boken lutad
långt in på kvällen — nog din far det sett —
du gått framåt i lärdom och i vett.
Rätt så, min son! Men nu är skolan slutad,
nu gäller det att friska krafter få,
till dess att du skall åter börja på!

I lådans djup är bäst att boken gömma,
och om, när den på nytt skall tagas fram,
du något glömt, så är det ingen skam —
ty skam är blott att rätt och sanning glömma!
Att vara riktigt lat skall nu du lofva,
i annat fall får du ej denna gåfva!...

* * *

Mitt snälla barn! Se här, se här,
hvad du har önskat allra mest!
Ty den, som ingenting begär,
åt honom julens fé beskär
hvad hon af gåfvor eger bäst.

* * *

O, hvad min flicka längtat till jul
och undrat hvad hon skulle få!
Men tänk, om pappa ej ger en smul —
det skulle man bara se på!

Det vore icke roligt minsann,
det skulle aldrig kunna gå an —
titta, så mycket papper och lack...
nu får väl pappa en kyss till tack!

5. Från barn till föräldrar.

Jag vet nog, att den käraste gåfva,
som jag kan ge dig på julens kväll,
det är att riktigt allvarligt lofva
att alltid vara lydlig och snäll!
Men, snälla pappa, en liten klapp
jag ville väl också gifva —
och skulle jag elak blifva,
så skadar nog stundom icke ett rapp!

* * *

Ingen möda har din flicka skytt —
hon har vakat länge månget dygn!
Hvad hon haft för händer? . . . Hon har sytt
för *din* skull så många, många stygn!
Snälla mamma! Är min gåfva liten,
tänk ej derpå, utan blott på fliten!

* * *

Du, som alltid på mig tänker,
du, som hela året skänker
gåfvor åt mig utan tal,
mat och dryck och varma kläder —
o, din flicka nu dig beder:
håll till godo, håll till godo!
Innerligt det henne gläder,
om du gillar hennes val!

6. De mest brukliga julgåfvorna.

Ett album.

Ett litet fängelse jag är,
men blott för dem du håller kär!
Väl hundra celler och mer jag har —
den en gång blir häktad, sitter kvar!
Och frågar han hvad ondt han gjort,
så gäller saken blott — hans kort!

* * *

En almanacka.

Att hålla reda på tiden
ju viktigt är!
Och medlet, som kräfvess dertill,
det har du här!

Sitt still, sitt still! Icke lönt att tacka
för en småsak som en almanacka!

* * *

En annotationsbok.

Om minnet någon gång dig svika vill,
så vet att råd för det hos mig du finner.
Mins därför endast, att jag finnes till,
begagna mig — och strax du klarhet vinner

* * *

Ett armband.

Så länge som *mitt första* kan ta' i,
och själens dolda krafter ej ge vika,
så skall ej heller jag *mitt första* bli —
dock, bättre *det*, än sina pligter svika!
Mitt andra finnes uppå våra kläder,
mitt hela kanske dig en smula gläder!

* * *

(Från en herre till ett fruntimmer.)

Ack den, som helt ömt finge trycka
din arm, så vacker och hvit...

Ja, tänk hvilken glädje och lycka —
men det är ej värdt titta dit!

Du skulle ju endast rycka
den undan vid första invit!

Ja, ja, men du måste mig lofva
att tåla en klapp af min gåfva...

* * *

Armknappar.

Vår bostad är helt rätt och slätt
— du nog förstår det — en manchett!
Dock intet på jorden för intet fås —
och vi måste göra nytta som lås!

* * *

En bibel.

All vishet finnes uti mig förvarad —
jag skänker hugnad, bringar hopp och tröst!
I mig är Herrens allmakt uppenbarad,
o, menska, lyssna städse till min röst!

Ej endast nu i julens helga tider
bör du af Herrens eget ord ta' del.
När helst du känner sinnet sjukt och lider,
hos mig du finner läkdom för din själ.

Om uppå mina ord du alltid tänker,
om du har mig till stöd och vandringsstaf —
hur stormen rasar vildt, hur ljungeld blänker,
du aldrig någon fruktan dock vet af!

* * *

Blyertspennor.

Från fjerran vestern mitt ursprung jag leder
min kropp der skapats af bästa ceder.
Man packade in oss se'n allihopa
och skickade oss till gamla Europa!

Men ännu så voro vi endast kroppar —
i Tyskland man själen i oss stoppar...
små nyttiga väsen, som tjena schaber
i stora massor åt pappa Faber!

*

Jag hoppas, det dig skall charmera
att med oss bekantskap — formera!

* * *

Bläck.

Det vore tråkigt, om du skulle spilla
en tår på golvet — strax det blir en fläck!
Bäst är att därför sitta lugn och stilla,
när mig du nyttjar — annars går det illa!
Stor sorg gör ofta mången flaska bläck!...

*

Jag drickes ej och ändå jag rusar,
se ner uti mig — hör, hur det brusar!...
En ande är det — den icke väck!
Och om den talar, bör du ej höra,

ty aldrig vet man hvad den kan göra —
hvad allt som göms i en flaska bläck!

* * *

Ett bläckhorn.

Mitt hela just ett mitt andra lär vara
och brukas till att *mitt första* förvara!

* * *

En bok.

Vinterkvällen lång ju är —
huru den förkorta?
Jo, jag har ett medel här,
som din gunst väl vinna lär,
håller ledsnad borta!
Hvad det kan vara? . . . Lilla tok,
hvad fins väl bättre än en bok?

* * *

En brefpress.

För att vara riktig
bör jag vara viktig.
Ja, allra helst af stål
att fylla mitt ändamål!

*

Om också icke litteratör,
är jag ändå en pressens man!
Hoppas, att icke du mig förstör —
i årtal jag vara kan!

* * *

Byxhängslen.

Dessas syftning
är en högre lyftning.

* * *

Chokolad.

Något att äta, dock ej att mätta!
Nu tror jag allt du blef litet glad —
aldrig man tröttnar på chokolad:
två stora kakor ifrån Cloetta!

* * *

Cigarrer.

När kaffet hälls upp utaf din Anna
och du i soffan makligt syns dig luta,
då är det godt att ha en lätt havanna,
en liten konjak ock — det är att njuta!
I morgon dag den här cigarrn försök —
min gåfva ämnad är att *snart* gå upp i rök!

* * *

Cigarretter.

Vi äro äkta turkar, vi,
ett litet, modigt kompani,
vi inga faror frukta,
men gerna krutrök lukta!...
Vi ä' af ädel krigarslägt
och gå i elden oförskräckt!

* * *

Ett cigarrfodral.

Hvarje kön sin svaghet har:
mannen tobak, kvinnan kaffetåren.
Och vi veta litet hvar
att det blifver allt värre med åren.
Allt mer och mer cigarrer han förbrukar,
allt oftare hon kaffebordet dukar.

Ett är också visst och sant:
allt längre uti lyx man avancerar.
Den, som vara vill galant,
i fina koppar kaffet nu serverar.

Då skulle det ock vara alltför galet,
om till cigarrn han saknade — fodralet!

* * *

En diktsamling.

Det skulle ju vara rätt underligt
att skrifva på denna gåfva en dikt!
Vi sluppit att plåga vår hjärna, vi —
af vers har du nog här in uti!

*

När stundens stämning med en får makt
och själ och tanke bli veka,
det ädla och sanna skalden sagt
i härliga ord, i rytmisk takt
bör då få ens sinne smeka!...
Och hvad han i ensamma stunder tänkt,
och hvad åt sitt folk, åt sitt land han skänkt,
åt mig,
åt dig —
de härliga toner han låtit strömma,
de syner han drömt om i sin fantasi —
dem böra vi djupt uti hjärtat gömma —
oss, menskor, ej skadar ett grand poesi!

* * *

En docka.

Här har du en liten syster,
hon kommer från Paris —
och hon är så snäll och lydig
på alla sätt och vis.
Nu skall du vara flitig
och dockan kläder sy —
och är du snäll, så får du
till nästa jul en ny!

* * *

Eau de Cologne.

Låt det ej dig öfverraska,
att jag ger åt dig en flaska ...
Ty dess innehåll är blott
ämnadt till att lukta godt!

*

Det är ju så tråkigt att spilla på sig —
 af pappa och mamma då plär man få sig!
 Men mig kan du gerna på rocken slå —
 ty inga fläckar blir det ändå!

* * *

Ett en tout cas.

Rätt oförnöjd är Adams slägt,
 nöjd sällan menskan man ser.
 När himmeln är af skyar täckt
 och sin tribut åt oss ger —
 då ropas det förstås
 i korus strax: "Gunås,
 att det ska' regna jemt!"

Men när vi ha solskensväder
 med himmel strålande klar,
 naturligtvis man sig gläder —
 ack nej, djupt miste du tar!
 Då låter det: "Förbarma,
 Gud, dig, vi ä' så varma,
 vi stekas rakt ihjäl!"...

Men antingen regn eller solsken vi ha,
så duger ju alltid ett *en tout cas!*

* * *

Ett förkläde.

Än lätt och kokett och förtjusande nått,
än mera klokt arrangeradt!
Ty modet det vexlar på tusende sätt,
och om att det följa ej alltid är lätt,
så är det dock högst distingueradt!

* * *

Galoscher.

Från Ryssland vi stamma, ett syskonpar
så svårt att skilja;
och understundom ock miste man tar
utan att vilja.
Ty uti verlden, som vi, förut
så många syskon ha vandrat ut.

Men vi vilja gerna stanna hos dig
 hela vår lefnad —
 och mången en gång på din vandringsstig
 skaffa dig trefnad!
 Så sörj då för, att ej inom kort
 med våra syskon vi blandas bort!

* * *

Handskar.

För dina båda händer små
 helt säkert passa dessa två.
 Men om de icke på dig gå,
 ett annat nummer skall du få!

* * *

En hatt.

Något kunde du nog tänka,
 att jag flickan skulle skänka!
 Gick i valet, gick i kvalet —
 hoppas jag ej gjort för galet!
 Hoppas att jag flickan gladt
 med min gåfva af en hatt!

* * *

En kappa.

(Från en nygift man till hans unga hustru.)

Vi gingo en dag förbi boden,
der den vackra kappan låg —
så kärt uppå den du såg,
din blick — ja, jag genast förstod den!
Det vore ett nöje att svepa sig in
från topp och till tå i kappans mjuka skinn! . . .
Du fått den, fast aldrig du bad —
i morgon blir stor promenad,
eller hur, vännen min?

* * *

En kikare.

Om i mig du alltid något kan ha,
då skall det nog också för dig gå bra.

* * *

En knif.

Jag visste, att du behöfde en knif —
den här bör räcka ditt hela lif!

* * *

Konfekt.

Blott för dig, ej för din slägt,
är här ett skålpund god konfekt!

* * *

En krage.

Jag vet, att du sviken blifver,
att jag ej mera dig gifver —
du väntat dig måhända,
att jag en ring skulle sända!
Nej, kragen får du —
säg ut, förstår du? . . .

* * *

En kudde.

Så mjuk och bekväm för din gamla rygg
och — om jag sjelf får det säga — rätt snygg!

*

De vackraste färger jag sammanställt
och sytt uti dagar och nätter . . .
Var arbetet drygt, dock ej modet jag fält —
i soffan du kudden nu sätter!
Du gerna ditt hufvud må luta den mot —
men aldrig beröres den utaf din fot!

*

*

*

En käpp.

Om du tänker i tiden tillbaka,
minnes du nog, när du mig fick smaka!
Nu är du student; efter gammal sed
har här du käppen att snobba med!

*

Aldrig mig i fula rännsten' släpp —
detta önskas af en vacker käpp!

*

*

*

En lampa.

“Nu får jag ändå mera ljus!”
Så ljödo Goethes sista ord —
men säkert är, på denna jord
var mitt tillräckligt i hans hus!

* * *

En långhalsduk.

Man söker ju alltid att dölja
hvad fult och orent är. —
Med mig kan du skydda och hölja
det skjortbröst, som du bär.

* * *

En medaljong.

Alltse'n moder Evas tid
kvinnan varit svag.
Hon har kämpat mången strid,
månget nappatag
med sin lust till en massa ting,
som ej gagna till någonting!

Och man vet: hvad kvinnan vill,
det vill Gud också.
Det är bäst att tiga still,
annars lär man få!
Förlåt, förlåt för denna gång —
jag ger ju dig en medaljong!...

* * *

Muddar.

Vi vilja dig på pulsen känna —
dock, var lugn! Vår afsigt är god,
ty vi önska blott att få värma
upp ditt tröga, förfrusna blod!

* * *

Ett musikstycke.

At dig, min flicka, detta lilla stycke —
ty det är just i gamla farbrors tycke!

* * *

En novell.

När dagen gått och det blifvit kväll
och alla lampor tändas —
jag vet, att du och dina syskon små
omkring det runda bordet ner er slå,
och flitigt bladen vändas.
Man hör ej gny, ej gnäll,
en hvar af er är snäll —
här har du nu af mig en bra novell!

* * *

En nål.

En vanlig nål
är gjord af stål,
men det är icke jag!
Långt mer gentil,
i nordisk stil —
men ej för hvardagslag!

* * *

Näsdukar.

Jag skrifvit ingen vers åt dig — förlåt!
 Jag har blott satt i rim en anekdot!...

En fru, som snufva hade,
 till gamla doktorn gick.
 Hon suckade och sade,
 att ingen ro hon fick!
 Natt och dag och dag och natt
 var det lika illa fatt...
 Hur skulle bot hon få?
 Hvad skulle hon använda?...
 Ty alla medel kända
 hon redan pröfvat på!

Den gamla doktorn finner
 det rätt betänkligt är. —
 Ur dosan tar han sig en pris
 och sedan, allvarsam och vis,
 han säger ungefär
 så här:
 "När det ur näsan rinner,
 en näsduk präktig är!"...

Förstår du nu, ma chère?...

* * *

En pall.

Inunder soffan vår plats vi ha fått,
att ej vi i vägen må vara!
Men skola vi brukas — då har man brådt
att oss försvunna förklara!...
I alla vinklar man plär oss då leta
— ni säger vi gallsot på er kunna reta —
så hårdt och omildt ni i oss tar
och fram på golfvet i ljuset drar...
Der börjar ni genast att på oss stampa
och skoningslöst under fötterna trampa!

Men jag är så vacker och fint polerad,
vid slik behandling jag blefve generad!
Jag är ju på köpet så grant broderad!
Och är jag bara en liten pall —
var vänlig mot mig i alla fall!

* * *

Papper och kuvert.

När man hela världen känner
och har dussintals med vänner,
får man också många bref!

Dock — det har ju ingen fara.
Värre är då att besvara
alla dessa många bref!
Hvilket göra och besvär!...
Och när man så ofta skrifer,
dyrt det ju i längden blifver —
derföre jag här dig gifver
litet papper och kuvert!

* * *

En pappersknif.

Åt dig, du riddare tapper,
jag gifver här en knif —
dock ej ett vapen för strid och kif,
ty märk! Den skär blott — papper!

* * *

En papperskorg.

Jag lider bestämdt utaf magkatarr,
ty alltid så hungrig jag är!

Och alltid står jag med öppet gap,
 men aldrig jag tuggar och skär
 den mat, som man i mig kastar.
 Ibland hela dar jag fastar,
 och ibland får jag mat till öfverflöd,
 om icke just kött och potatis och bröd,
 så deremot papper, bit på bit —
 och stundom kastas nog också dit
 en penna, en knapp, en halfbränd cigarr!

* * *

En papperssax.

I täta omslag här förvarad,
 fast dold för ögats blick ännu,
 en bild af dig är väl bevarad:
 en klippare — precis som du!

* * *

Ett paraply.

När himmelens vindar brottas och gny
 och regnet strömmar från åskdiger sky,
 då passar det bra att ha ett —?

*

Ett gammalt ordspråk lyder just så här:
tag paraply, om dagen vacker är.
Men är det deremot en regnig dag —
då kan du göra efter fritt behag!
Jag tror, att språket gäller än i tiden:
här har du paraplyt, af äkta siden!

* * *

Parfym.

Att rosorna dofta så härligt och skönt,
vi alla för visso det veta.
Men nu ha vi vinter — och då är ej lönt,
att blommor bland drifvorna leta!
På snabba vingar flög sommarn sin kos,
då vissnade hvarje doftande ros...

Men jag är bekant med en snäll, gammal fé,
som jag vände mig till och sade:
"Jag vet ej hvad julklapp jag flickan skall ge?"

Strax fingret på *näsan* hon lade. —
 Ja, ja, när rosorna blifvit till stoft,
 då får man sig nöja med annan doft!

* * *

Pengar.

Det bästa, det var jag sluppit fundera
 och springa i bodar och titta på allt.
 Och ändå helt djerft jag vågar ponera,
 att gåfvans mottagande ej blifver kallt!
 Ty i sekunden är du på det klara,
 hur mycket värd presenten kan vara!

*

När man skänker pengar, är det ofta
 lämpligt att göra en anspelning på den sak,
 som troligtvis kommer att köpas därför, t. ex.:

Jag hört det skulle stå illa fatt
 visst icke med dig — men med din hatt!
 Nu ger dig morbror en liten slant
 att köpa en ny, om det är sant!

* * *

En portfölj.

Hur många gånger skall jag än upprepa,
att du med dina papper ej får skräpa?
Min önskan mins och hädanefter följ:
förvara papperen i din portfölj!

* * *

En portmonnä.

Är denna alltid full
af silfver och af gull,
då kan rätt nöjd du vara!
Ett medel också fins,
hvar'genom målet vins —
det medlet heter: spara!

*

En skänk jag ger dig med en önskan from:
må aldrig denna gåfva blifva tom.

* * *

Ett porträtt

af en skådespelare.

Du, som svärmar för hvar artist
 — och på den varan är ingen brist! —
 du, som går på hvarenda pjes,
 som uppå våra teatrar ges —
 jag vågar tro att jag gissat rätt,
 när jag skänker dig honom — uti porträtt!

* * *

Presentkort på två eller flera par handskar.

Tag kortet med dig, stig i boden in
 och välj dig der ett par af bästa skinn!
 Och färgen väljer du, som smak du har —
 när de gå sönder, fås ett annat par!

* * *

En psalmbok.

Nu ringa klockorna samman
 och mana med mäktigt ljud

en hvar att beträda templet
och prisa sin Herre och Gud!
Ja, sjung till den Högstes ära
en tacksamhetens sång —
nog honom mera nära
du komma skall en gång!

* * *

Punsch.

Den ädla drycken,
den äkta svenska,
som gör oss tappra
och fosterländska!...

* * *

Rakknifvar.

Den krokig är, kan ej *mitt första* vara;
lek med *mitt andra* ej, så löper du ej fara!
Nej, hellre med dess stål dig käckt och raskt
försvara.

Mitt tredje brukligt är att möbler väl bevara —
hvad som *mitt hela* är skall snart sig uppen-
bara!

* * *

En resebeskrifning.

Läs, min gosse, om främmande länder,
om allt, som af Herrans 'varde' blef —
om honom, den djerfve, som lusten dref
att trampa jätteflodernas stränder —
att rödja stig med starka händer
i trakter, der yxan ej dånat förut —
läs, hur han förde sin gerning till slut!

* * *

En ring.

Liten, men naggande god,
köpt i den finaste bod,
präktigt i fönstret den blänkte!
Genast som så jag då tänkte:
den skulle passa bra,
den skall Sofia ha!
Må den nu falla i smaken,
ty det är ju hufvudsaken!

* * *

En roman.

Jo, jo, man hört berättas i sta'n,
att fröken läser hvar ny roman,
som kommer ut uppå trycket!
Och desto bättre, ju mer de väga —
undrar, hvad pappa och mamma säga? ...
Den här väger ganska mycket!

* * *

En rosett.

“Ingen gosse, som vill vara nätt,
kan sig visa utan en rosett.“
Så jag tänkte här om da'n och vips!
gick jag ut och köpte dig en slips.

* * *

Ett skinplagg.

Nu tjuter nordan. Flinga efter flinga ...
så tyst, så hvitt de sig till jorden svinga.
Ej någon stjärna uppå himlen lyser —
hvad det är kallt i kvällen! Hvad man fryser!
Jag många gånger hört dig så beskärma —
nu är min gåfva ämnad att dig värma!

Fast lämpad är den ej att brukas inne —
men går du ut, håll dig då uti skinne'!

* * *

Skridskor.

Ut, min gosse, ut i fria luften!
Icke uti rummet sitta inne! . . .
Se, hur stålblank vinterhimmeln lyser —
nordisk gosse höfves ej han fryser,
ut! att sätta stål i kropp och sinne!

Se, jag tänkt uppå dig med en gåfva:
blanka jern, som präktigt isen skära.
Och jag hoppas, att det ej skall töfva
länge, innan du vill stålskon pröfva —
dock — gå inga vakar allt för nära!

* * *

Ett slädnät.

Hej, hvad lustig bjellerklang!
Fålen ilar framåt med makt.
Höga furor stå rundt på vakt —
snön yr i moln omkring meden,
och roligt har man i släden!

Samspråket tystnar till sist...
 vinden skarpt i slädnätet tar,
 fålen är trött — långsamt man far.
 Nu vore det tid kanhända,
 så hvisskar grannen, att vända!...

* * *

En solfjäder.

Mitt första ger värme och ljus — eller hur?
Mitt andra plus *tredje* det fins i hvart ur.
 När svetten perlar för kinderna ned,
mitt hela nyttjas att svalka sig med.

* * *

En spegel.

En farlig gåfva åt dig jag ger,
 och därför, min flicka, din faster ber
 att sällan du den må bruka!
 Vet: fåfängan är en sjuka,
 som icke passar en ungmö rätt.
 Det är tillräckligt, om du dig ser
 i spegeln hvar dag vid din toalett!

* * *

Strumpor.

En liten gåfva nu tag emot,
 som ödmjukt bjudes för din fot!
 Ty moster hört, att hennes stumpa
 har stora hål på sin gamla strumpa!

* * *

Sybehör.

Nålar och hyskor och band och tråd —
 går något sönder — vips, vet man råd!
 I framtiden sjelf din klädning du syr,
 och arbetslönen är då icke dyr!

* * *

En termometer.

Stackare, stackare, jag!
 Vara ute natt och dag!...
 Om det haglar eller snöar,
 om det regnar eller töar —
 sällan uppå mig man tänker,
 allra högst en blick mig skänker. —
 Om sommarn, då solen står
 på himlen högt och lyser,
 tänk då hvad jag svettas får!

Men uti vinterdagar
 när nordanvinden jagar,
 hur ofta jag då fryser!...

* * *

Tuggtobak.

Jag hört en anekdot, dock lagom fin:
 att den, som röker, luktar som ett svin,
 och den, som snusar, svinets prägel bär —
 men den, som tuggar, han — ja, han det *är!*

* * *

En tvål.

En julklapp man dig sänder,
 tyvärr ibland de små!
 Må den i dina *händer*
 sitt rätta värde få!...

* * *

Ett ur.

Jag frågar: kan det vara nyttigt och sundt
 att alltid behöfva gå rundt, gå rundt?...
 Det är nästan, så man kunde bli vriden —
 och jag som skall hålla reda på tiden!

*

Uti din barndom bad du om en docka —
nu duger intet mindre än en klocka!

* * *

En vas.

Alla vilja ju så gerna
blifva prydda med en stjerna!

Stjernor små, som vackert blänka,
kan ju endast kungen skänka.

Dock — att vänta långsamt blifver:
jag dig därför vasen gifver!

* * *

Örhängen.

Ej kan du intimare vänner ha,
ej mera att lita uppå —

af allt, som säges dig, del vi ta,
men vi äro tysta ändå!

Ej märkligt att hvarje hviskning vi höra,
när vi ha vår plats så nära ditt öra!

—•••—

din barndom beörslag har utkommit:
 intet m

erationsböcker.

1. N. LILJA. En samling jul-
 nser, visor och sagor, m. m. 25 öre.
2. som kan! 100 gåtor på vers
 STÅLBERG. 25 öre.
3. för unga och gamla. Charader,
 m. af O. ERSSON. 25 öre.
4. De e arrangören. Sällskapslekar,
 pantl. ttiljongsturer, m. m. 25 öre.
5. Nya trefliga julklappsrim att använ-
 das i nö stund. 25 öre.
6. Aritmetiska kuriositeter och konststycken
 att roa sig och andra med af OLOF R—N. 25 öre.

HEXERI!

En sextio minuters trolleriséance af

Professor ELLO.

Med 9 teckningar och ett originelt färgtryckt omslag.
 1 krona.

Konsten att roa sig.

Anvisning att göra smärre samqväm roande.

Med 63 illustr. 2:a uppl. 2 kr.

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

Centimetres

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

